

in 17

novine učenika zrenjaninskog internata

PRELAZNI PEHAR U ZRENJANINU

-u konkurenciji 12 srednjoškolskih domova Vojvodine, mi smo najbolji-

Veliki uspeh našeg doma! Prvi put, u istoriji doma, osvojili smo prelazni pehar, koji se dobija za ukupan rezultat i osvojen najveći broj medalja na sportskoj "Domijadi".

U ime svih nas, u prepunoj hali "Milenijum", na parket je, da bi preuzela pehar, izašla Dejana Gaborov. "Jesu li ti zadrhtala kolena?" - pitali smo je. "Ne samo kolena, sva sam bila preterano uzbuđena, ali bila sam i jako ponosna. Digla sam pehar visoko iznad glave, suze su mi krenule i osećala sam se kao pobednik! Zbog tog osećaja vredi se potruditi i sledeće godine. Naravno želim da ga u naše ime, podigne neko drugi."

maj 2006

Bilans našeg uspeha na domijadama 2006g.

22 OSVOJENA MESTA !

Na tri Domijade, kulturnoj, sportskoj i republičkoj, osvojili smo ukupno 22 mesta: 11 prvih, 5 drugih i 6 trećih mesta

Domovi učenika srednjih škola, takmiče se svakog proleća u kulturnim i sportskim disciplinama, na "Domijadama", na pokrajinskom i republičkom nivou.

Kulturno-umetnička "Domijada", XI po redu, održana je 25. III 2006g. u Novom Sadu. Mi smo osvojili dva prva mesta: u literarnom stvaralaštvu, Jelena Jakšić, sa pesmom "Stvarnost nestvarnih stvari" i Halas Teodora za likovni rad. Dva druga mesta osvojena su u popularnoj muzici, petočlani bend, sa pesmom "Bube" i izložba likovnih radova. Treća mesta zauzeli smo u modernom plesu i novinsko-izdavačkoj delatnosti. Sportska "Domijada" održana je 2. IV 2006g. u Vršcu, gde smo postali apsolutni pobednici. Prvi put pripao nam je prelazni pehar. Osvojili smo ukupno 12 medalja : 7 zlatnih, 2 srebrne i 3 bronzane tj. po medalju u svakoj disciplini u kojoj smo se takmičili. Ovog puta devojke su bile zlatne i osvojile I mesto u košarci i fudbalu. Igrale su žestoko, svim srcem, ali i baletski lepršavo i veoma precizno. Fudbalerke su pasovima, driblingom i šutom, pokazale kako se igra fudbal. Košarkašice su u finalnoj utakmici digle na noge halu "Milenijum". Šahovske ekipe, ženska i muška, osvojile su I mesta, a u stonom tenisu I mesto osvojila je muška ekipa. Pojedinačno I mesta osvojili su: Savić Miloš u šahu i Jeftić Uglješa u stonom tenisu. II mesto zauzeli su momci fudbaleri i Vig Danijel u stonom tenisu. Na III mestu su momci košarkaši. Vujkov Željana i Stanojev Aleksandar u šahu, u pojedinačnoj konkurenciji, takođe su treći.

Prelazni pehar primila je Gaborov Dejana, dvostruko zlatna devojka, devojka koja je odigrala sve fudbalske i sve košarkaške utakmice.

Republička "Domijada" održana je u Vrnjačkoj Banji 13. i 14. aprila. U Vrnjačkoj Banji, osvojili smo prvo mesto u stonom tenisu, ekipno i prvo i drugo mesto pojedinačno u muškoj konkurenciji. Ekipa u sastavu Jeftić Uglješa, Vig Daniel i Tasevski Igor u finalu je savladala ekipu beogradskih domova. U završnici pojedinačnog takmičenja ponovila se slika sa pokrajinske domijade gde je takođe Uglješa bio prvi a Danijel drugi. Devojke su osvojile treće mesto u šahu, ekipno. Dakle ukupno smo osvojili četiri medalje, što je, s obzirom na konkurenciju, odličan rezultat.

Konkurencija je bila veoma jaka, vremenske prilike grozne, (hladno i kišno vreme) nisu nam išle na ruku, ali je zato druženje bilo odlično. Svi učesnici su se u diskoteci najbolje snašli i pokazali.

Ljiljana Tomović

DOBRO JUTRO NOVI SADE – RAZBUDIMO ZRENJANIN !

Sa prvim jutarnjim zracima, u subotu, 25. III 2006 još uvek pospani, krenuli smo u Novi Sad, na XI susret Vojvođanskih domova učenika srednjih škola, kulturnu “Domijadu”. Sat vremena kasnije stigli smo u “Ženski đački dom”, u koji muška noga retko kroči. Dok se deo ekipe raspakivao, drugi se šetao po gradu tražeći neki otvoreni kafić u kome bi popili kafu za “dobro jutro”. Nakon otvaranja “Domijade”, koje je moglo biti i kraće, prva je u kategoriji dramski prikaz, nastupila naša Željana Trifunović, sa predstavom “Četvrta sestra” Januša Glovackog. I probila led takmičarskog dela. Suzana Bjeljac, je odmah po tom recitovala Disovu pesmu “Možda spava”, imala je malu tremu, pred nastup. Ipak, odlično se snašla. Direktor je, zadovoljan njihovim nastupom, obećao nastup i u Zrenjaninu.

Kada je novosadski sat otkucao podne, u srednjoškolskom domu su zavladao mir i tišina. Literarci i slikari su se koncentrisali, jer je došao njihov trenutak. Literarne teme su bile dosta ozbiljne i teške, ali naše pesnikinje Jelena Jakšić, Aleksandra Terzić i Marina Zindović, pisale su bez treme i poteškoća. Postavka za likovni rad je bila mrtva priroda u koju su se udubili Teodora Halas, Sanja Ražić i Saša Stanojev.

U popodnevnom delu programa na redu su muzičari i igrači. Da će konkurencija biti žestoka, videlo se već na probama. Nastao je opšti metež i borba za što duži termin za isprobavanje ozvučenja, svetla, pokreta na sceni. Konačno u 14 i 30, drugi deo ekipe bio je spreman da pokaže šta zna.

Nestrpljivo smo čekali da uposlimo naše navijačke dlanove. Na zamračenoj sceni jedan gitarista, Tomek Janko a onda dve dame, Krocek Gabrijela i Bankovic Ela, u crnom, sa cilindrima i kristalnim glasovima. Bubnjevi, Rodić Jovan i klavir, Đukićin Ivan, upotpunili su bend pa su «Bube» izmamile aplauze publike. Bili su dobri i momci iz Brankovog Kola, žestoki i opasni. Baš su nas razbudili!

Najžešća konkurencija bila je u modernom plesu. Vaćina Domova je imala predstavnika u ovoj disciplini. Svi su dali sve od sebe. Neki su prikazali i nešto novo i neobično, Bački Petrovac «Priviđenje» gde iz suknje jedne plesačice proviruju ruke pa glave ostalih devojaka, neki su hvatali na aktuelne tonove, Vršac je otplesao «Ludi letnji ples» grupe «Flamingosi» sa nedavno održanog takmičenja za pesmu Evrovizije. Naši plesači: Miler Aleksandra, Crnja Ivana, Petković Milijana, Zrilić Bojana i Vladan i Bojan Martinović, imali su odličnu koreografiju, veoma brzi ritam, šljokice u kosi i na licu i bili su kao sjajna kometa koja proleti nebom i ostavi zlatni trag. Pošto smo im čestitali posle nastupa, i mi smo svi bili zlatni, od šljokica, naravno.

Naša pevačka grupa koja se takmičila u folkloru imala je frku pred nastup. Nisu mogle da upale fenjer koji je bio deo scenografije, a i sa svećama su imale problem jer ih nije bilo dovoljno i gasile su se. Ali kada su zapevale izvirne pesme iz Srbije malo kome u sali nisu krenuli trnci niz kičmu. Nihovi glasovi tako čisti i snažni, tako skladni, izazvali su tajac u prepunoj sali novosadskog pozorišta.

Dok smo čekali da žiri završi svoj posao, večerali smo i malo se družili sa drugim učenicima, ali smo svi bili nestrpljivi da vidimo proglašenje pobjednika.

Došao je i taj trenutak, trenutak za koji smo radili i pripremali se. Proglašenje! A onda imali smo šta i da čujemo a boga mi i da uživamo! Mnogi su nam zavideli. Dva prva mesta: Jelena Jakšić u literarnom i Teodora Halas u likovnom stvaralaštvu. Dva druga mesta: popularna muzika «Bube» i izložba likovnih radova i dva treća mesta: moderni ples i izdavačka delatnost tj. naš IN !!! Dobili smo i specijalnu nagradu u likovnom stvaralaštvu za slobodnu kompoziciju. Imali smo sve razloge da uživamo, i da se prepustimo žurci u «Luni»,

U internat smo stigli blizu ponoći. Probudili smo sve zaspale a rezmrđali one budne, jer ovako uspešan plasman nije mogao da čeka jutro.

Vesna Borčić ,zvanični izveštač sa Domijade

APSOLUTNI ŠAMPION UGLJEŠA JEFTIĆ

Intervju sa Uglješom

IN – Uglješa, ti si apsolutni prvak u stonom tenisu i na pokrajinskoj i na republičkoj domijadi. S obzirom da i inače igraš stoni tenis, da li si očekivao ovakav rezultat?

Uglješa – moram priznati da mi je bilo naporno i da sam uložio mnogo truda, ali sam se ipak nadao da ću ostvariti neki uspeh.

IN – u stonom tenisu su važni brzi refleksi, šta je još važno?

Uglješa – pored brzih refleksa i talenta igrač stonog tenisa mora posedovati veliku mić zapažanja i koncentracije, koji su podjednako bitni.

IN - da li ti je bilo neobično kada si u pojedinačnoj konkurenciji igrao protiv Vig Danijela, takođe člana naše ekipe?

Uglješa – malo mi je bilo čudno, jer je Danijel privatno moj dobar drug i cimer, a jedno vreme smo zajedno i trenirali.

IN – koja ti je utakmica bila najteža?

Uglješa – sve su mi utakmice bile podjednako teške, ali utakmica sa Danijelom mi je bila prilično naporna jer nikada pre nosmo «odmeravali snage» na nekim važnim utakmicama, pa sam se pomalo uplašio, jer je Danijel dobar igrač.

IN – da li su se ispunila sva tvoje očekivanja od republičkog takmičenja?

Uglješa – kada smo krenuli iz Zrenjanina potajno sam se nadao da ću osvojiti neko od prva tri mesta.

IN – koja je tvoja poruka mladima koji žele da se bave stonim tenisom?

Uglješa – pre svega treba da znaju, ako žele da uspeju, moraju biti uporni, i ne sme ih ništa pokolebati. Ako se toga budu pridržavali, sigurno će uspeti.

IN – da li je ovo tvoja prva zlatna pobeda?

Uglješa – ne, kod kuće imam puno zlatnih medalja i pohvalnica. Nadam se da će ih biti još mnogo.

Adela Karaman i Nadica Prijić

STVARNOST NESTVARNIH STVARI

Pobednička pesma na pokrajinskoj domijadi

Glas nemog
Sluh gluvog
Gromoglasan eho...
Ruka invalida
Ujed parazita
I dodir...
Paučina pod kopcima
Drage slike pred očima
Prezriv pogled...
Izgladnela buka
Večnost jednog trenutka
I nestvarna stvarnost.
Jelena Jakšić

STVARNOST NESTVARNIH STVARI

Crne oči i u njima zvezda
Sabljom probadaju srce
Krv neumoljivo ispija osmeh
I pobedonosno seva
Oštrica polako klizi natrag
Nastupa bol, bol kajanja.
Smeli pogled liže krv sa oštrice
Osmehom baca munju
Pali odavno isušeno korenje ljubavi
Krv kaplje po razjarenom plamenu
Dim raznosi miris tuge
Nastupa bol, bol kajanja
Tišina tiho grli oči
Pokriva ih svojim tamnim zavesama
Gasi namerno zaboravljeno svetlo
Razljučenu borbom zvezdu
Tišina prekida boj
Nastupa bol, bol kajanja
Dišem i srce kuca, živa sam
Sa čela nekoliko kapljica sjuri niz lice
Znoj, a ne krv
Usne se drhtavo rastegoše u osmeh
Živa sam, ali
Nastupa bol, bol kajanja.

Marina Zindović

Svarnost nestvarnih stvari

Kao da se san u javu prelijeva. Vraća se sve što je nekad bilo. Neka davna sreća izgubljena, ostavljena na milost i nemilost prošlosti. I ove noći sam spavala budnih očiju, zamisljajući tebe, tvoju kosu, tvoje plave oči. Ah, te nebesko plave oči, pomutile su mi noći. Danima se pitam zašto lutam, zašto tražim nešto što ne može biti. Zašto se uporno želim skriti u svom snu? Svako večer kada legnem, zvuk tišine odjekuje u mojoj sobi, a ja... ja čujem usamljen KRIK... Sreća me obasjava, sunce mi upire prstom u oči. Tuga za mene nikad neće doći! Slobodna sam da radim šta hoću, što mi srcu drago, da pevam, da VOLIM... Zašto sve to? Ti si tu pored mene da me voliš, da me želiš, da me samo sa prirodom deliš. Oko nas ptice lete, sve je kao u raj u kad sam u tvom zagrljaju. Sve miriše na proleće, ono vreme kada smo se upoznali, kada smo se prvi put sreli. Šta li se krije iza svega toga? Možda neka želja, čežnja, neka, u prošlosti izgubljena NADA... Poslednji pupoljak na drvetu je procvetao. Tako je nevin, mlad, tek rođen, kao naša LjUBAV! Sedimo na oblaku, sami, zajedno smo. Sve je tako nestvarno, deluje kao sam san. Možda je sve to u mojoj podsvesti, dubokoj MASTI. Zažmurih... i zaspah na tren. Budim se, a oči mi i dalje pune tebe. I dalje vidim nas, našu ljubav, sreću. Iz dubine odzvanja neki GLAS, prenosi mi reči sreće, a meni ostaje da se nadam da ta SREĆA uvenuti NEĆE!!!

Aleksandra Terzić

PESMA O DRUGARICI

Ovo je posvećena pesma
Tebi najbolja drugarice,
Nadam se da će naše
Drugarstvo večno da potraje...
Ti i ja u dobru i u zlu
Pokrivale smo jedna drugu

Sećam se dana kad sam
Te upoznala,
Tog dana je kiša jako padala
Bilo je to početkom srednje škole
A sada smo maturanti i zadnji dani

Do kraja se broje

Naću te viđati više tako često
Nećemo obilaziti naše staro mesto
Iz škole zajedno bežati
Nećemo se više svađati...

Brojim školske dane do kraja
Samim tim i našeg drugarstva
Teško mi pada što ćemo se
Razdvojiti zauvek,
Nećemo više deliti ništa,
Niti biti više cimerke

I pitam se da li bi imali takve zabave
Da ne poznamo se?!
Samo se nadam da ćeš se
Ponekad setiti mene!!!

Marina Suhanek

ŽENSKA FUDBALSKA TAKTIKA!

- Slušaj, kad uđeš na teren, odmah polomi onu četrnaesticu !
- Zašto? Jel, im ona najbolji igrač?
- Ma ne, prošle godine na «domijadi» mi je maznula Darka!

Imena i brojevi u ovoj priči su izmišljeni, sve ostalo je istina. Tako nam je počela finalna utakmica u ženskom fudbalu. Igrale smo protiv Vrščanki, koje su bile domaćini i imale pun teren navijača. Mi smo već bile umorne od prethodne utakmice u kojoj smo sa 2:1 pobedile Kikindanke. Odmah smo krenule žestoko. Dragica je imala krvava kolena, Vasićka je imala žuljeve a Miroslava je bila sva crvena od napucavanja. Taman smo se raspalile. Trebala nam je pobjeda da zaboravimo na sve muke koje su nas snašle. Još nas je i provocirao onaj tip, što je Dejani, koja je bila na голу, pozajmio rukavice, a sudija se kao maneken šetao po terenu. Sve nas je to, naravno, nerviralo i pojačavalo želju da ih smrvimo! Na polovini drugog poluvremena rezultat je bio 3:1 za nas. SMS-om je već poslata poruka da smo pobedile, kad nam za sekundu iz dve bezvezne situacije dadoše dva gola. 3:3- da se ubiješ, a bolje smo od njih! Onda na scenu stupa vaspitač Bakoš i pravi strategiju: Klindo Dragica stoji pozadi i ne da nikome da priđe голу, Vasić Jelena i Radosavljev Miroslava idu u napad i daju golove a Toman Andrea igra po sredini terena. Ova taktika je ubrzo počela da daje rezultate, jedino je bilo teško držati Dragicu pozadi. Dragica raščisti teren ispred našeg gola a onda, kako vidi loptu ispred sebe, jurne za njom. Njeno srce napadačko nije moglo da se zadrži. Do kraja utakmice glavni posao svih nas uz aut liniju bio je da iz sve snage vičemo: - Dragice, nazad! Ispred protivničkog gola stručno i žustro (pasevi, dodavanja, kombinacije), po nekad baletski očaravajuće, igrale su Jelena i Miroslava. Na sredini terena, Andrea se lavovski borila, trčala, otimala lopte, dodavala. Uskoro je ceo teren odjekivao: Zrenjanin, Zrenjanin! Kada je sudija svirao kraj, rezultat je bio 6:3 za nas. Rasturile smo ih! Miroslava je postigla 3 gola, Dragica 2 a Jelena 1. Svima smo im pokazale kako se igra fudbal. Poljupci, čestitke, pa na tuširanje, da namirisane i sređene primimo pehar a i da nam neka Rospija opet ne mazne Darka!

Stručni štab za pomoć i podršku: Ljilja i Slađa

Naš mešoviti bend

Za Domijadu smo osnovali vrlo interesantnu, mešovitu, muzičku grupu koju čine tri momka i dve devojke, uglavnom učenici prvog razreda muzičke škole Ivan Đukićin, Janko Tomek, Jovan Rodić, Ela Banković i mat-urantinjinja Gabrijela Kroček. Po propozicijama takmičenja orkestar ne može da ima više od pet članova pa smo se mi odlučili za klasičnu gitaru, bubnjeve i klavijature i naravno dva vokala da bi «Bube» zvučale kako treba. Jako nam je nedostajala bas gitara, s obzirom na tematiku kompozicije, ali smo ipak dobro odradili posao. Mnogo smo se trudili, probe smo imali skoro svakog dana a po nekad i vikendom, ako bi svi ostali u internatu. Na probe su dolazili i ostali učenici. Oni su po nekad imali «muzičku želju» pa smo mi to odsvirali i opevali i tako smo pravili probe još zanimljivijim. Na Domijadi ja bilo puno treme, zbog odlične konkurencije, ali smo to prevazišli i dali najbolje od sebe. Mi smo zadovoljni drugim mestom. Imali smo kombinaciju super provoda i obaveze da se dobro pokažemo u jednom odlično odrađenom poslu. Uz ovo iskustvo nada-mo se boljem plasmanu iduće godine. Ali treba nam jedan novi vokal, Gabrijela nam odlazi. I naravno treba nam ime za bend, pa ako neko ima ideju neka nam se javi.

Ela Banković

SKLAD MUZIKE I POKRETA

Moderan ples podra-zumeva sklad novijih muzičkih pravaca i pokre-ta inspirisanih tom muz-ikom. Mi smo izabrali «hip-hop». Plesnu grupu činili su Aleksandra Miler, Ivana Crnja, Milijana Petković, Bojana Zrilić i braća Martinović, Vladan i Bojan. Naš koreograf, Nikoleta je sjajan igrač i

fascinirala nas je svojom koreografijom. Naporno smo radili na usavršavanju i usklađivanju pokreta koji su bili dinamični, odsečni, brzi, baš kako «hip-hop» zahteva. Naporno smo vežbali svakog ponedeljka i srede. Za nastup priprem-

ljeni su i odgovarajući kostimi, plišane braon trenerke uz obavezne crne patike. Poseban detalj bila je zlatna šminka za koju su se pobrinule devojke iz grupe i Aleksandra Terzić. Na kraju smo bili razočarani trećim mestom ali pokazaćemo se bolje iduće godine. U to budite sigurni!

Bojana Zrilić i
Sanja Lazendić iz #5

Intervju sa Milošem Savićem

IN – Od kad se baviš šahom?

Miloš – Pre sedme godine sam već gledao kako moj otac i njegovi prijatelji igraju šah, i svidelo mi se jer mi je to ličilo na vojsku i vojnike. Sa sedam godina počinjem i ja da igram. Prvi put, kada sam igrao sa tatom odmah sam ga pobedio!

IN – Na «Domijadi» u Vršcu si igrao protiv starijeg brata, da li je to bila teška partija?

Miloš – Ne, Marka sam redovno pobeđivao te je ovo u Vršcu bio «mačiji kašalj»

IN – Da li si imao tremu i kakvi su bili protivnici?

Miloš – Nisam imao tremu. Protivnike nije bilo teško pobediti i ako su u polovini partija varali.

Nisam ih prijavio jer sam ih i pored toga pobeđivao!

IN – Kako si prošao na republičkoj «Domijadi» u Vrnjačkoj Banji?

Miloš – Bila je jaka konkurencija, ispao sam u prvom krugu, nisam zadovoljan.

IN – Miloše, hvala na razgovoru i želimo ti još mnogo šahovskih okršaja.

Nadica Vukosavljev

MOGLI SMO, AL' NISMO!

«Svi fudbaleri raspoloženi»- to je bio komentar svih učesnika sportske Domijade. To raspoloženje obećavalo je uspeh. U Vršcu, u prvom kolu, u polufinalu igrali smo sa Kikindom. Mnogo bolja igra naših fudbalera i pobjeda od 4:0 dovoljno govori. Strelci su bili: Stanković M., Martinović B., Savić M. i Latković Đ. A onda dolazi finale. I opet taj Apatin! Tri godine pobeđuju naš dom u finalnim utakmicama, ove godine naši momci su se ponadali da mogu i protiv toga. Međutim nije tako bilo. Bolja igra u prvih 10min. naših, ali onda «hladan tuš» i 1:0 i tako se završilo prvo poluvreme. U drugom su opet naši bili bolji, ali je Apatin dao gol i dotukao našu ekipu. Opet smo drugi! Bilo nas je teško oraspoločiti. Ali onda smo shvatili da smo svi zajedno postigli uspeh koji niko nije već generacijama u internatu, osvojili smo prelazni pehar a i naša se medalja brojala! Ipak ostaje žal za Vrnjačkom Banjom i ono naše «mogli smo, al' nismo» .

Đuro Latković

MOJA NAJBOLJA PRIJATELJICA

Sandra i ja se poznajemo iz grada a najbolje prijateljice smo već 4 godine. Zajedno izlazimo zezamo se i glupiramo. Zajedno provodimo svoje slobodno vreme i pričamo o svemu. Nikada nam nije dosadno i svaki minut iskoristimo onako kako mislimo da treba. Nikad se ne osvrćemo na ostale jer oni su samo ljubomorni. Međusobno delimo i radost i tugu, i ako bi nekada jedna od nas bila tužna, ona druga je teši. Ponekad se posvađamo ali ubrzo se pomirimo, pa šta bi mi jedna baz druge? Samo smo se jednom ozbiljno posvađale, oko nekog dečka, i nismo pričale tri meseca, a kasnije smo ga sredile!

Zašto je meni Sandra najbolja drugarica?

Sandra je jako slatka i dobra devojka. Volim je jer smo u nekim stvarima veoma slične. Ona je jako nežna osoba koju povredi svaka sitnica. Ona je najbolja drugarica jer je luda 100% i kad dogovorimo da uradimo neku od naših ludorija to bude tako ili nikako. Ona zna sve o meni. I što treba i što ne treba, podržava me i savetuje. Želi mi dobro, isto kao i ja njoj. Mislim i nadam se da nikada neće učiniti nešto što ne bih mogla da joj oprostim.

Toliko smo toga preživele zajedno da ja nikada ne bih ni mogla da zamislim neku drugu devojku na mestu moje najbolje drugarice.

Najviše bih volela da se Sandra zaljubi, ali naravno u dečka kakvog ona zaslužuje i pored kojeg bi bila srećna.

Slađana Vlajkov

NAJBOLJE SU ZRENJANINKE...

IN – kakav si osećaj imala kad si stala na gol?

Dejana – imala sam tremu ali sam verovala da će naš tim dobro igrati.

IN – koju bi poruku prenela publici u tom trenutku?

Dejana – publici sam u tom momentu htela poručiti da je uzaludno da navijaju za protivnički tim, jer su devojke iz zrenjaninskog tima najbolje!

IN – da li su momci bili bolji u Vršcu ili u Vrnjačkoj Banji?

Dejana – momci su bili bolji u Vrnjačkoj Banji, definitivno, ali naši momci ipak nemaju konkurenciju.

IN – utisci sa terena iz Vršca i Banje?

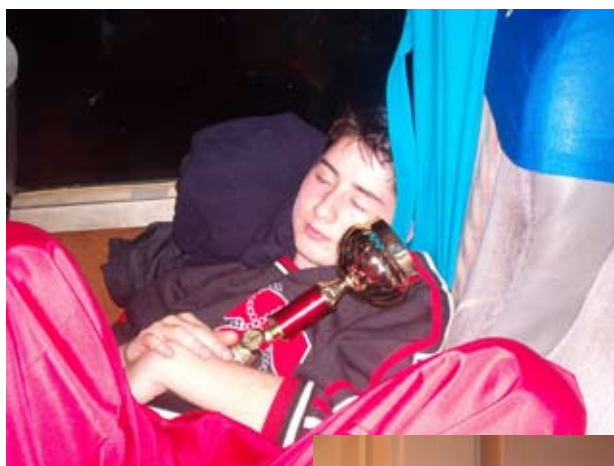
Dejana – u Vršcu smo bolje igrale, utakmice u Banji su bile znatno teže, teren je bio mokar i betonski, falila nam je Dragica, neki je pas pretrčavao preko terena, bilo je hladno i paduckala je kiša. Dale smo sve od sebe. Naj važnije je učestvovati. Potrudićemo se da budemo još bolje sledeće godine.

IN – ove godine mi smo, kao pokrajinski prvaci u sportskim disciplinama, osvojili prelazni pehar. Tebi je pripala čast da u ime svih nas preuzmeš pehar, jesu li ti zadrhtala kolena?

Dejana – ne samo kolena, sva sam bila preterano uzbuđena, ali bila sam i jako ponosna. Digla sam pehar visoko iznad glave suze su mi krenule i osećala se kao pobednik! Zbog tog osećaja vredi se potruditi i sledeće godine, naravno želim da ga u naše ime podigne neko drugi.

IN – Dejana hvala na razgovoru i želim ti što manje golova.

Jelena Jakšić

O PRIJATELJSTVU....izbor iz radio ZIN-a

Postoje dva bitna pravila u prijateljstvu:

1. prijateljstvo se mora negovati i
2. budi tolerantan kada preskočiš prvo pravilo!

Ovde, među nama, traju razna prijateljstva. Neka stečena još u osnovnoj školi, pa i zabavištu, a neka smo stekli u domu, deleći istu sobu, hobije, školske probleme i mladalačke dileme.

Neka će preživeti sva životna iskušenja i trajati još puno godina, a neka će se polako hladiti i prestati usled razdaljina u prostoru i vremenu.

- «Prijatelj, baš po mojoj meri, ili kakav treba da bude?»

Pre svega mora da me razume i podržava, da je dobronameran, iskren, da mi je sa njim prijatno, da mogu da podelim sa njim svoje probleme i dileme, da čuva tajne, bude tu kad mi je teško, ali da bude sa mnom kada mi je lepo i kada sam srećna i da se raduje sa mnom, da je šašav kao ja, da volimo iste stvari, ali ne i istog dečka.....

-«Šta ne bih oprostila prijatelju?»

Laž, izdaju, odavanje tajni, podsmeh, dvoličnost, ljubomoru, ogovaranje, neiskrenost, da se moj najbolji drug počne šminkati! ha,ha,ha...

-«Iz dosadašnjeg iskustva, kada je prestalo neko neko naše prijateljstvo?»

Kada se muvala sa mojim dečkom (a zna koliko mi znači), kada me je ogovarala, kada je moju tajnu rekla «u poverenju» drugima, kada sam primetila da je neiskrena, na pr. od toga kako izgledam do lažnih saveta koje mi je davala, pa sam ispala budala ili smešna pred njim, i sl.

- Pitali smo vas i - «ko je tvoj naj prijatelj?»

Evo nekoliko odgovora - Saša, moj dečko, Vesna, moja sestra, Slađa, Jeca, Sandra, Ljiljana, moja devojka, cima, šašavica, sunce, mama, tata, Veca, Boba, štreberka, mobilni, razredni – pa ko bi drugi ono opravdao! Nadica, Dejo, blentra, Edi, seljo, Miki, knjiga, plavuša...itd

IGRA ISPOD KOŠA

Sastav ženske košarkaške ekipe: Stojčević Dragana, Milošević Radojka, Sivčev Aleksandra, Šćepanović Dragana, Krulj Aleksandra, Petković Milijana i Gaborov Dejana

2. april 2006 g. Domijada u Vršcu. Pred utakmicu većina devojaka ima tremu, jer ne zna kakva nas protivnička ekipa očekuje. To je bio prvi put da smo zaigrale zajedno. U početku nam je bilo malo nezgodno, ali posle par minuta igre pokazale smo devojčkama iz Futoga kako se igra košarka. Najzaslužnija devojka tj. devojka koja je najviše doprinela je Dragana Stojčević. Ova utakmica se igrala u fiskulturnoj sali osnovne škole i pobile smo sa 13 koševa razlike.

S' osmehom na licu napustile smo salu i otišle u sportski centar «Milenijum» da se borimo za prvo mesto. Pred samu utakmicu, jedna drugu smo bodrile, a onda je sledio izlazak na veliki košarkaški teren, na kome su igrale velike košarkaške zvezde. I ako smo sve imale tremu uspele smo da pobedimo tim iz Subotice. Uh, koja sreća, krenule su suze radosnice. Sama pomisao da smo prve i da smo se kvalifikovale za Vrnjačku Banju delovala je tako . . . zapanjujuće.

U Vrnjačkoj banji smo igrale prvu eliminacionu utakmicu i na žalost izgubile. Jedina dobra stvar u porazu je bilo to što smo imale više vremena za zabavljanje i provod. Sigurna sam da će ova domijada ostati svima u sećanju.

Aleksandra Krulj

IZOSTANCI... izbor iz radio ZIN-a

Ovo je jedna od tema o kojoj se mnogo govori u školama, u porodicama, u pedagoško-psihološkoj literaturi., među učenicima.

Ovu temu smo izabrale jer se u poslednje vreme broj opravdanih i neopravdanih znatno povećava .

-šta su izostanci?

-izostanci su ; neprisustvo nastavi ili praksi, te se definišu kao opravdani ili , neopravdani časovi.

- opravdanja mogu biti: lekarska uverenja, poziv roditelja ili vaspitača. kada si bolestan , ali dešava se i da zbog neugodnosti u školi, poput pismenog, kontrolnog zadatka, usmenog odgovaranja, isfoliramo i poneku glavobolju, trbobolju, zubobolju, ili izmamimo saosećajnost roditelja.

- najviše izostanaka pojavljuje se pred zavrsetak tromesečja, polugodišta ili kraja godine.

-izostanci kao veći problem javljaju se polaskom u srednju školu.

ko su begunci

- najviše su to učenici koji imaju problema u školi, sa slabim ocenama, zatim koji imaju problema u ponašanju, koji su u konfliktima sa pojedinim profesorima, pa beže sa njihovih časova, koji su upisali neželjene škole ,ili pak oni koji nemaju ambicija da uče, pa im je dosadno na časovima i sl.

- povremeno begunci su i učenici koji beže, sa redovnim beguncima zbog solidarnosti .

-kako u školi profesori reaguju na izostanke?

- jednom rečju- neodbravajuće!

- poznato je da se sa pojedinih časova više izostaje(jer su ti predmeti možda nejasni, odnosno predavanja profesora nerazumljiva.) možda bi se tim razlozima trebalo pozabaviti u samim školama.

-da podsetimo, zakon je jasno definisao koliko učenik, opravdanih ili neopravdanih izostanaka može da ima tokom jedne školske godine: to je 1/3 kada, učenik mora da polaže razredni ispit.

- takođe je regulisao da broj neopravdanih izostanaka utiče na ocenu iz vladanja, koja ne može da se popravi do kraja školske godine i utiče na uspeh. Na primer sa 7 neopravdanih dobija se 4 iz vladanja, i tako dalje, i konačno sa 25 se isključuje iz škole.

- razredne starešine su zato u delikatnoj situaciji kada treba pravdati izostanke i različito reaguju na opravdanja i izostanke.

- svakako bi trebalo da zajedno sa roditeljima i učenicima pokušaju naći prave uzroke izostajanja i pomoći da se problemi reše, uz obavezno uključivanje psihologa ili pedagoga škole.

-kako prevazići problem izostanaka, ili ga bar svesti na prihvatljiviju meru?

- prvo, valjanom reformom škola, uvođenjem više izbornih predmeta, zanimljivijim metodama rada, fleksibilnijim profesorima, stvaranjem opšte pozitivnije atmosfere u školi i na časovima, i najvažnije međusobno poštovanje učenika i profesora!

- mislim da je potrebno više komunikacije na relaciji učenik-profesor, više poverenja i saradnje, posebno na početku srednje škole u prvom razredu.

- takođe ne podržavamo neprisustvo učenika na časovima ispitivanja ,ako imaju ocenu i ako ih profesor pusti, što je postala praksa u nekim školama. Na taj način se neposredno podržavaju izostajanja iz škole i u mesto da su na času oni su na ulici.

-gde se provode izgubljeni neopravdane časovi?

- u omiljenom kafiću, u školskom dvorištu, besciljno lutajući po gradu, na autobuskoj stanici, spavajući i sl. najposećenija mesta za kafenisanje i džabalebarenje su; basic bar, pozorišni club zeleno zvono , caffè club max , mk , kulturni centar.....

- kako se osećaju oni koji beže sa časova?

- u manjini su učenici koji se osecaju loše .

- takodje je manji broj učenika ravnodušan. uglavnom, su to oni koji su ravnodušni prema školi u celini.

- oni koji izostankom izbegnu losu ocenu nema razloga da se loše osećaju, naprotiv, ali onda sledi sledeći čas i mogućnost da se dobije dobra ocena, naravno ako uči

-na kraju bi vam poručile

Ljudi, ne bežite iz škole, osim ako nije baš, baš, neophodno!(a to vi procenite sami)!

-problem se ne rešava ako ga odlažemo ili zatvaramo oči pred njim.

zato, suočite se sa svojim znanjem i ne-znanjem, sa posledicama, odnosno ocenama, dokažite da ste zreli i odgovorni prema sebi.

- a škola? pa, ona nam je zaista potrebna.

a tu je naravno i sledeća godina u internatu, treba treba biti na listi među prvih 250 ili upisati dalje studije!

a kada se osvrnemo jednoga dana, uvidećemo da je trajala...tako kratko!

IGRA MAČKE I MIŠA

IN – intervju sa Marijom Čudanov

U našoj ženskoj šahovskoj ekipi Marija Čudanov i Željana Vujkov odnele su pobjedu i time ekipno osvojile I mesto. Uspeli smo da uhvatimo, na trenutak, Mariju i sa njom popričamo.

IN – Marija, čula sam da si ti svojoj protivnici, u jednom trenutku ponudila remi.

Marija – Da, jesam, ali ona nije prihvatila jer je bila ubeđena da će dobiti partiju. Čak me je u jednom momentu u toku partije pitala zašto mislim da mogu da izvučem remi. Nakon nekoliko poteza matirala sam je, par minuta pre pada zastavice. Ona je bila šokirana a ja i ostale devojkice iz ekipe presrećne.

IN – Od kada igraš šah i ko te je zarazio tom igrom?

Marija – Kao dete sam povremeno igrala šah sa tatom i dedom. Jedno vreme sam išla i na privatne časove šaha. Kada sam došla u internat nisam odmah krenula na ovu sekciju. Kada sam bila u drugom razredu drug me je prijavio i tada je sve počelo.

IN – Zbog čega voliš šah?

Marija – Jednostavno me privlači igra mačke i miša. A osećaj pobjede je super!

IN – Da li ti šah pomaže u životu?

Marija – Šah je misaona igra, i ne predstavlja samo pomeranje figura po tabli već i nešto više. Mislim da se osobe koje igraju šah lakše i brže snalaze u određenim situacijama, razmišljaju drugačije od drugih, u smislu da uviđaju i druge mogućnosti i imaju šire vidike. To je moje mišljenje, i ne znači da i drugi tako vide šah.

IN – Eto portreta jedne uspešne šahistkinje i fine i skromne osobe, ali čuvajte se vi nje. Ona voli igre mačke i miša, a uviđa i druge mogućnosti...

Vesna Borčić

RAZGOVOR DIREKTORA I ŽIVE

Direktor: Kakav si uspeh imao na kraju predhodnog razreda?

Živa: Dobar!

Direktor: Kakav je uspeh bio na polugodištu?

Živa: Nedovoljan.

Direktor: Kakav si bio na zadnjem tromesečju?

Živa: Nedovoljan, sa pet opomena, ali sam tri već popravio.

Direktor: Misliš, vaspitačica je popravila tri?

Živa: Da, ostale su još dve!

Direktor: Dobro Živo, reci mi kakvo je stanje sa devojkama?

Živa: Do polugodišta, ili do zadnjeg tromesečja?

Direktor: Evo na primer, do polugodišta.

Živa: 10.

Direktor: Šta 10! Ti ne razumeš šta te pitam?

Živa: Pitate me koliko je bilo devojkica do polugodišta?!

Direktor: Gle, stvarno je razumeo pitanje!

Jovanka Proviđžalo

O POLJUPCU OD « A » DO « Š »

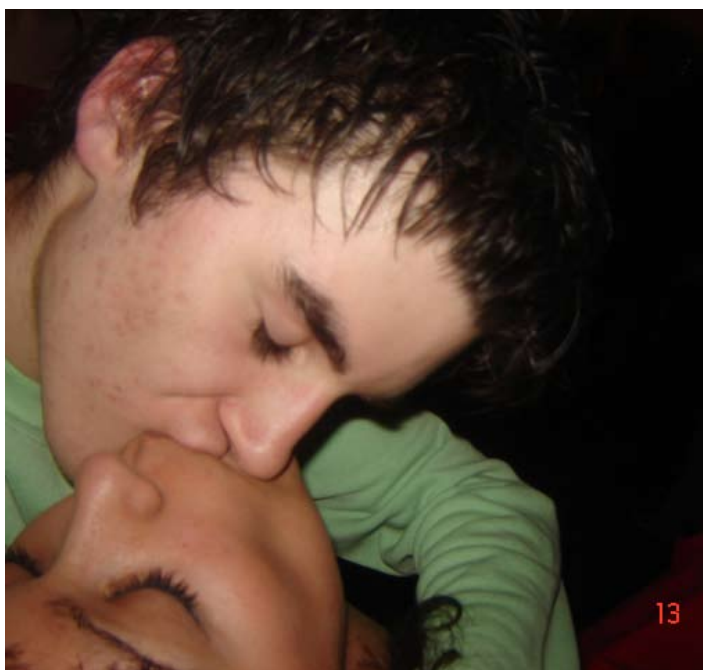
Već hiljadama godina u nazad muškarci i žene se ljube . Poljupcima su se bavili pesnici , filozofi , teolozi , antropolozi , psiholozi i , naravno ljubavnici i zaljubljeni . Koliko su poljupci u našem životu važni govori podatak da se ogroman broj ljudske populacije oba pola seća svog prvog poljupca .

Isrtaživali smo za vas

- Prvi su se poljubili stanovnici Mesopotamije pre 5.000 g
- Poljupcem se aktivira svih 34 mišića lica i time se sprečava nastanak bora.
- Poljubac utiče na lepotu . Osobe koje se često ljube imaju čistiju kožu od osoba koje to izuzetno retko rade.
- Najduži poljubac koji je ušao u Ginisovu knjigu rekorda trajao je 29:57h. bez prekida. Učesnici su naravno bili Amerikanci .
- Najduži poljubac iz sveta filma bio je bez tona i trajao je duže od jednog časa. U pitanj je bio film « Kiss ».
- Poljubac izuzetno prija . Njima se oslobađa velika količina hormona sreće , jača imunološki sistem i ubrzava puls do 180 otkucaja u minuti.
- 24 poljupca u toku dana produžava život punih 5 god.
- Ako se ljubimo 60 minuta potrošićemo 100 kalorija.
- U toku jednog poljupca jezikom se može razmeniti do 40.000 bakterija, naravno korisnih za naš imunološki sistem.
- Trajanje poljupca se iz godine u godinu produžava: 1987g. – dužina poljupca iznosila je 5,5 sekundi a ljudi su se ljubili 2,8 puta u toku dana . Danas to rade 3,7 puta dnevno sa prosečnim trajanjem poljupca od 12,2 sekunde .
- U svetu ograničen krug društava toleriše parove koji se strasno ljube na ulici . Tako je ljubljenje na ulici zabranjeno u Japanu , Maleziji i Novoj Gvineji.

Kod nas ljubljenje nije zabranjeno . Imajući u vidu sve ove podatke , preostaje nam samo da svoje usne približimo , sebi dragoj osobi i da joj šapnemo nešto na usta .

Jelena Jakšić

MOSKVA SE MOŽE SAMO DOŽIVETI I VOLETI

Moskva nas je tog prvog aprila, dok se na ulicama još uvek mogao ugledati po koji smet snega, dočekala prvim zracima sunca, u svoj svojoj carskoj raskošnosti.

Odseli smo u Institutu ruskog jezika «Puškin» u kome je svih nedelju dana trajalo druženje sa vršnjacima iz Koreje, Bugarske, Kine, Poljske, Avganistana i same Rusije.

Ali, videti Moskvu, bila je najveća želja svih nas. Želja koja se polako ispunjavala. Svakoga dana, od ujutru do uveče, iz metroa u metro, iz ulice u ulicu, trajalo je naše druženje sa velelepnom prestonicom. Videli smo Kremlj sa svim njegovim znamenitostima: crkvama, najvećim zvonom i topom na svetu. Videli smo Oružanu palatu u kojoj su izložene stvari iz carske riznice: skupoceni darovi stranih vladara ruskim carevima, jevanđelja ukrašena zlatom i dragim kamenjem, Faberžeova jaja, krune ruskih careva, odeću Petra I, svečane haljine ruskih carica i kočije. Tu je i Crveni trg, uvek pun Moskovljana i turista iz raznih delova sveta. Tretjakovska galerija svima nam je ostala u sećanju. Više od dva sata gledati dela najvećih majstora, a opet reći da možda nismo sve videli, fascinantno je. Prijem u ambasadi SCG bio je za sve pohvale. Srbi koji uče ruski jezik družili su se tog popodneva sa Rusima koji uče srpski jezik. Išli smo na ekskurziju sa «639-tom» gimnazijom iz Moskve u obilazak, oko 60 km udaljene manastir-lavre Sergeja Radonješkog, družili se sa učenicima i profesorima pomenute škole, recitovali pesme ... Obišli smo i Tversku ulicu i Arbat, kupovali suvenire: Ruske matrjoške, knjige, slike...

Poznato je da sve što je lepo ima kraj. Odlazak iz Moskve, koja je za tih sedam dana postala «naša» Moskva, tog maglovitog osmog aprila ujutru, protekao je u pomalo tužnom raspoloženju svih nas. Odlazili smo iz Moskve kao što se odlazi iz svoje zemlje, iz svog doma, nadajući se da ćemo se jednog dana ponovo vratiti. I za kraj ostavimo sledeće: Moskva se ne može rečima opisati ni kičicom naslikati, Moskva se može samo doživeti i voleti.

Sanja Samardžić

MATURSKA EKSKURZIJA

Maturska ekskurzija je događaj koji svi maturanti s' nestrpljenjem očekuju. Za nju se vezuje druženje, zabava, odmor, upoznavanje novih krajeva... Upravo je takva bila i naša maturska ekskurzija, turističko – rekreativnog i kulturno – obrazovnog karaktera. Bili smo u severnoj Grčkoj od 25 – 30. IV 2006g. Posetili smo crkvu Svetog Dimitrija i srpsko vojničko groblje u Solunu. Tamo nas je dočekaio starac Đorđe, koji nam je pričao o ratu i nastradalima, a rekao je i da je srpsko groblje 10 puta posećenije od italijanskog i francuskog, koji se takođe tu nalaze.

Posetili smo arheološko nalazište Dion, gde smo videli ostatke Grčkog i Rimskog amfiteatra, predivne mozaike, ostatke njihovih kupatila .. Bili smo na Olimpu, gde su nekada živeli Zevs i grčki bogovi. To je sada nacionalni park i odatle smo trebali da vidimo celokupnu olimpsku rivijeru, ali nismo mogli zbog magle.

Najsnažniji i najveći utisak su na nas ostavili Meteori – manastirsko naselje, smešteno na ogromnim i strmoglavim stenama, koje se naglo uzdižu na severozapadnom delu Tesalijske ravnice, gde se susreću sa podnožjem masivnog planinskog lanca Pindos. Raznolik pejzaž, nezemaljski mir koji prožima sve stene i neverovatni dometi čoveka, izazvali su kod nas divljenje i strahopoštovanje.

Imali smo prilike da, pored Soluna koji smo detaljno obišli, upoznamo i neke manje gradove severne Grčke. Vreme nam baš i nije bilo naklonjeno, s' obzirom da je bilo hladno i da nismo mogli da se kupamo (čast izuzecima). Ipak lep i konforan hotel Sun Beach, prijatno osoblje i dobra usluga učinili su da nam ipak bude lepo. Mogli smo, u slobodno vreme, da šetamo, igramo odbojku na pesku, fudbal... Uveče su bili organizovani odlasci u diskoteke, ali je svakako naj interesantnije bilo Grčko veče. U živo smo slušali grčku muziku i gledali izvođenje grčkih nacionalnih igara, a ubrzo smo im se i pridružili... I tako uz zvuke sirtakija a kasnije i naših narodnjaka do ranih jutarnjih sati.

Na kraju vam preporučujem da posetite Grčku, kad vam se ukaže prilika, jer pored toga što je ona savremena država sa visokim standardom, gde možete da dobijete kvalitetnu turističku i obrazovnu ponudu, ona odiše duhovnošću i antikom.

Sofija Suvočarev

Spisak maturanata 2005/06.godine

1. Imrova Jarmila	26. Žepinić Savo	52. Vljakov Jovana
2. Martinov Branislava	27. Kotvaš Miroslav	53. Lenhart Anička
3. Toman Andrea	28. Dakić Lidija	54. Kanalaš Silvija
4. Bjeljac Suzana	29. Petrović Pavel	55. Dvoženja Dragana
5. Dujaković Nenad	30. Kroček Gabrijele	56. Vujančić Anica
6. Radojčin Nataša	31. Bolerac Vladimir	57. Kožokar Irina
7. Stanojev Aleksandar	32. Kuharik Vladimir	58. Galas Denis
8. Vujin Divna	33. Šaši Katalin	59. Mezei Petar
9. Suvočarov Sofija	34. Špan Suzana	60. Stanković Miroslav
10. Vuković Nemanja	35. Gavrić Nataša	61. Mandić Jovan
11. Jakab Deže	36. Čudanov Marija	62. Ilijevski Damir
12. Jeremić Miloš	37. Trifunović Željana	63. Savić Nikola
13. Mega Jasmina	38. Stevanović Bojana	64. Mihajlov Biljana
14. Suhanek Marina	39. Stojčević Dragana	65. Mihajlov Ljiljana
15. Lavroš Ljiljana	40. Međeši Tamara	66. Vučetić Zdravko
16. Marček Karolina	41. Đukić Ivana	67. Latković Đuro
17. Milošević Radojka	42. Ilijin Jelena	68. Ražić Sanja
18. Popović Slađana	43. Đurin Slađana	69. Mravikova Kristina
19. Večanski Jelena	44. Kiš Sandra	70. Grozdanić Žarko
20. Oravec Vlado	45. Vukosavljev Nadica	71. Lukić Vlatko
21. Borčić Vesna	46. Gašić Marija	72. Zindović Marina
22. Melih Miroslav	47. Stojmirov Dejana	73. Rajin Željko
23. Dubovski Željko	48. Zubac Marina	74. Tasevski Igor
24. Cimeša Marko	49. Milin Aleksandar	75. Milekić Petar
25. Durgala Ivan	50. Vasić Jelena	
	51. Valenta Ana	

VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI VESTI

NAŠA ZLATNA KARATISTKINJA

Na majskom karate turniru, održanom u Zrenjaninu 7. V 2006g. karate klub "Banatski cvet" iz Zrenjanina, osvojio je I mesto u katama, ekipno. Članica ekipe bila je i Aleksandra Miler, kod nas poznatija po modernom plesu. Pored toga Aleksandre je osvojila II mesto u borbama. Već sledeće nedelje 14. V na drugom otvorenom karate takmičenju – Tamiš 2006 Aleksandra je osvojila I mesto u katama u najvećem rangu takmičenja, za braon i crni pojas, I mesto u borbama i II mesto ekipno u katama. Aleksandra se ne šali ni kada je u pitanju kata a ni borba, bolje vam je da mi varujete na reč, nego da proveravate.

Vesna Borčić

PRVOKLASNA USLUGA

Na republičkom takmičenju iz usluživanja, održanom u Leskovcu od 6-9 aprila 2006g. Učestvovao je i naš maturant, učenik srednje škole «Jovan Trajković», Savić Nikola. On je predstavljao svoju školu na takmičenju, a njegova škola i mi, internaćani, možemo sa ponosom da iznesemo njegove rezultate.

U kategoriji trogodišnjih ugostiteljskih škola, naš Nikola je osvojio I mesto.

Pobedio je predstavnika četvorogodišnje ugostiteljske škole iz Niša, koja je do ove godine bila nepobediva u ovoj konkurenciji.

U ukupnom plasmanu od 38 škola Nikola je zauzeo peto mesto.

Jovanka Proviđžalo

Vladan – potpredsednik Unije đaćkih parlamenata Opštine Zrenjanin

Predsednik Unije đaćkih parlamenata je Aleksandar Šujica iz Tehničke škole, potpredsednik je naš Vladan Martinović a sekretar Dejana Lazić iz gimnazije. Tako su glasanjem odlučili delegati 30 marta, nakon što su videli predstavljanje svih predsedničkih kandidata. Ova, prva zvanična, sednica Unije đaćkih parlamenata, održana je u svečanoj sali SO Zrenjanin, a prisustvovali su joj osim delegata iz svih srenjih škola i predsednica skupštine gđa. Dušanka Trifunov, potpredsednik opštine Dušan Juvanin, gost iz Šapca, predsednik njihovog parlamenta i prof. Ratko Tomović, član opštinskog veća i koordinator đaćkog parlamenta.

Izborom za potpredsednika, Vladan je ostvario veliki uspeh, jer se glasanje obavljalo po proporcionalnom sistemu po kome naš dom ima 5 predstanika, manje od nas ima samo muzička škola 4, a najviše predstavnika ima gimnazija 14, koja ima i najviše učenika. Osim naših predstavnika za Vladana su glasali i predstavnici drugih škola jer je njegovo prestavljanje bilo dobro osmišljeno, upečatljivo i veoma ubedljivo. Čestitamo mu na ovom uspehu i očekujemo da će se zalagati za unapređenje kvaliteta života mladih u našoj sredini kako je u svom promotivnom govoru i obećao.

FACA U BIOLOGIJI

Na Regionalnom takmičenju iz biologije, održanom 15. IV 06g. Martinović Vladan osvojio je prvo mesto i time se kvalifikovao za Republičko takmičenje.

Na republičkom takmičenju, održanom u Beogradu na PMF-u 13. V 06g. U veoma jakoj konkurenciji učenika trećih razreda, Vladan je osvojio II mesto i time stekao pravo da se na PMF-u – grupa za biologiju, upiše bez polaganja prijemnog ispita! Zanimljivost sa ovog takmičenja je to, da je ocenjivan rad koji su takmičari spremali kod kuće, polagao se test znanja iz biologije i bila je odbrana rada pred višečlanom komisijom Univerzitetskih profesora. Takmičari su osvajali mesta po rangu, što znači da su svi sa odeđenim brojem bodova osvojili po propozicijama određeno mesto. Vladan nam je rekao da je ocenjivanje bilo veoma strogo ali i pravedno i transparentno, i da ovog puta niko nije osvojio prvo mesto.

Čestitamo Vladanu i želimo da postane velika faca u biologiji!

Nemanja Vuković

IZ DNEVNIKA DEŽURNOG VASPITAČA

22. III 06 – Nikola S. i Vlatko L. U 01 i o5h. pričaju u učionici I sprat, svetlo ugašeno!
23. III 06 – poruka za Mijatova: Sutra ujutru, pre prakse da svrati do vaspitačice po “šipku”
29. III 06 – žalili su se iz DTD-a da naša deca bacaju flaše i druge predmete u njihovo dvorište!
30. III 06 – večeras u 21h. sastanak vaspitača sa momcima sa II sprata u vezi remećenja komšijskih odnosa sa DTD-om
31. III 06 – jutros je u malom dvorištu osvanuo polomljen, izbačen nameštaj: 2 nove tapacirane stolice, jedna zelena iz učionice, jedna najnovija, plava. Kao da su zgužvane, polomljene su i potpuno uništene. Učenik XX rekao je da su besni zato što se iseljavaju iz soba za vikend, i da su zbog toga lomili stolice.
- gošća Nataša Blažić spavaće u Mikijevoj kancelariji
1. IV 06 – u 5 i 30h. buđena deca po spisku, koja idu na Domijadu u Vršac. Podigli lanč pakete uz abonent-sku karticu. Vraćen punjač. Gošća Nataša Blažić nije tu.
2. IV 06 – Ela i Igor “vežbali” u klavirskoj do 2h.
3. IV 06 – u subotu 8 aprila u internat dolazi 100 gostiju!
4. IV 06 – M. Aleksandar (po ko zna koji put) nije u sobi u 23 i 50h.
5. IV 06 – Jeftić Uglješa ne može da vozi motor! Sutra će neko doći i vratiti ga kući.
- Gabrijela, Lidija i Ivana u 1 i 15h. igrale karte
6. IV 06 – B. Vladimir, dere se kroz prozor na ulicu u 0 i 15h.
7. IV 06 – U dnevnom boravku «žute» drže zeca, kako mi kaže K. Dragica, Merimin je.
8. IV 06 – u 12h. Stiže 85 gostiju
10. IV 06 – Jerković Danijelu podsetiti da u 9 i 45h. Obavezno bude u školi i da ponese digitron i olovku!
11. IV 06 – zec, koga Merima drži u kavezu, odlazi kući 20. IV 06g.
13. IV 06 – prva, uživo, emisija naše radio sekcije na talasima radio Zrenjanina. Tema izostanci iz škole
16. IV 06 – nema ključa od vaspitačke II sprat
4. V 06 – Opet direktno sa radio talasa, ovog puta «o ljubavi» . Svi hrabri internačani koji su imali šta da kažu na ovu temu javljali su se direktno u program i baš je bilo uzbudljivo
5. V 06 – Posto nije bio u sobi, S. Bojan zatečen u 2 i 50h. u s.57, svo vreme je bio tu sakriven ispod stola!
7. V 06 – Slađa V. I Sandra G. odlaze na spavanje u 1 i 40h. Objasniće grupnom vaspitaču gde su bile!
8. V 06 – Karaman Adela u Petnici cele nedelje
9. V 06 – Po nalogu direktora: U koliko noćni vaspitač smatra i oceni da ne može sam da reši nastalu problematičnu situaciju u toku noći, obavezno da pozove glavnog vaspitača i matičnog vaspitača, učenika koji pravi problem!
- L. Vlatko po dolasku iz grada 22 i 45h. Odlazi u «žutu» kod J. Jasmine i zadržava se duže nego što treba .
11. V 06 – Na radio Zrenjaninu ovog četvrtka pričali o porocima, baš poročno!
16. V 06 – Veđež Adrijana ima produženi izlaz do 12 = došla u 24h.
18. V 06 – O traču i tračarenju, sa radio talasa u živo pričali : Vladan Martinović, Vesna Borčić, Slađana Vlajkov, Jelena Jakšić, Sandra Gavrić, tehnička pratnja i izbor muzike Šuša Igor, podrška, pomoć, kritika i najvernija slušateljka vaspitačica Jelena .
21. V 06 - deca su se iz Zaječara, zdrava i vesela, vratila u 18 i 30h.

REDAKCIJA: Urednice - Ljiljana Tomović i Slađana Rebić.

Članovi redakcije: Jelena Jakšić, Vladan Martinović, Aleksandra Terzić, Slađana Vlajkov i maturantkinje, kojima se ovom prilikom zahvaljujemo na dugogodišnjoj, uspešnoj saradnji - Marina Zindović, Nadica Vukosavljević i Vesna Borčić.

Tehnički uredili, složili, obradili i ulepšali: Mikloš Bakoš i Gordon Latković